

Notulen Buitengewone Raadsvergadering Gemeenteraad Almelo

Datum: 22 juni 2018
Aanvang: 14.00 uur
Locatie: Raadzaal

Voorzitter: de heer A.J. Gerritsen, burgemeester.

Griffier: mevrouw C.M. Steenbergen.

Aanwezige leden: de heren F. Akse, H. Buitenweg, U. Çete, mevrouw M.J.C. van Doorn, de heren A. Ekizkuyu, F.J. Gerritsen, mevrouw E. van den Ham-Jaarsma, de heren J.J.H. Hammink, A.G.P. Hümmels, M.V.F.M. Hubers, J.L.R. Kampman, M. Makkinga, E.J. van Marle, H.G. de Olde, mevrouw I.A.M. ten Seldam, de heren G.W.L. Stork, W.B. Teeuw, A.J.J.M. Trienen, mevrouw G. van der Ven-Lodder, de heren W.H.H.L. Weinreder, J.B.W. Wiertz en M. Zielman.

Afwezige leden: mevrouw J. Buikema-Albers, mevrouw Y. Bijenhof, mevrouw H.J. Geerdink, de heren R. Gelici, H.D. Heutink, W.J. Loupatty, mevrouw Q.D.D.M. Münnich, de heer J. Pauwels, mevrouw P. Pol, mevrouw M.I. van Saane, de heren T.S.M. Stöteler, A. de Vries en mevrouw D.C. Wind.

Aanwezige wethouders: de heren A.L. Langius, A. Maathuis, E.J.F.M. van Mierlo en J.M. van Rees.

Tevens aanwezig: de voormalige wethouders de heer F.J. Cornelissen, mevrouw I.A.M. ten Seldam en mevrouw C. van Wijk.

1. Opening.

De VOORZITTER: Dames en heren! Ik open de raad van Almelo. Ik heet u allen van harte welkom in een buitengewone vergadering van de gemeenteraad. Wij nemen in deze vergadering afscheid van drie inmiddels gewezen wethouders: Irene ten Seldam, Christien van Wijk en Javier Cornelissen. Zij zitten gedrieën achter een tweepersoons tafeltje. Dat is wel knus als ik dat zo zie.

De leden Van Saane, De Vries, Geerdink, Pol, Stöteler, Heutink, Gelice, Buikema, Pauwels, Münnich, Loupatty en Wind hebben zich afgemeld vanwege verplichtingen elders. Wellicht zal een aantal van hen zich vanmiddag nog bij ons voegen. De middag is langer dan alleen deze raadsvergadering. Er hoort ook een receptie bij. Die bieden wij de drie gewezen wethouders aan. Er is daarbij nog alle gelegenheid om met hen in gesprek te gaan.

In deze vergadering richt ik graag het woord tot de leden van de raad en tot mijn collega's. Ik voel mij als zodanig nog steeds met hen verbonden. Daarna zullen de leden Stork, Van de Ven en Zielman ook het woord richten tot de afscheid nemende wethouders. Vervolgens geef ik de afscheid nemende wethouders gelegenheid om het woord tot ons te richten. Ik heb zojuist de omvang van een aantal van deze toespraken gezien. Er werd toen wij koffie dronken nog in gemuteerd.

Ik zal als eerste tot de afscheid nemende wethouders het woord richten.

Afgelopen dinsdag heeft de gemeenteraad een nieuw bestuur benoemd. Die benoeming volgde op een verkiezingsuitslag die voor de raad aanleiding was om partijen bij elkaar te brengen die gemeenschappelijke visies op de toekomst hebben en die onderling onderhandelen en gesprekken voeren en die op basis daarvan de nieuwe wethouders hebben benoemd.

Bij het benoemen van nieuwe wethouders vertrekken ook altijd wethouders. In Almelo nemen daarom vanmiddag maar liefst drie wethouders afscheid: Irene ten Seldam, Christien van Wijk en Javier Cornelissen. Er is een aantal mensen dat hen wil toespreken. Dat zal inderdaad gebeuren. Ik ben de eerste. Er is niemand die het gras voor mijn voeten kan wegmaaien. Ik doe dat juist voor de voeten van de anderen.

Christien van Wijk. Met haar vertrekt een in meer dan één opzicht bijzondere wethouder. Zij was in eerste instantie bijzonder vanwege de manier waarop zij werd aangesteld. Zij was een partijloze wethouder. Wij dronken zojuist in de B en W-kamer koffie. Ik hoorde haar zeggen dat zij heel trots is op haar partijloosheid. Zij is als wethouder niet langs de gebruikelijke lijnen van de politiek geselecteerd, de weg waarlangs de meeste wethouders in Nederland wethouder worden, maar na een sollicitatieprocedure zoals die wordt toegepast bij de meeste gewone banen: via een advertentie in de krant. De reflectanten daarop worden geselecteerd door een commissie samengesteld uit leden van de gemeenteraad.

De gemeenteraad had de smaak een beetje te pakken, want die had op dezelfde manier juist een burgemeester gekozen. De vraag waarom de raad voor deze werkwijze koos, laten wij nu even liggen. De gemeente Almelo heeft daarmee landelijk veel positieve aandacht gekregen. Dit werd gezien als een experiment, als iets nieuws, dat her en der in Nederland belangstelling heeft gewekt. De mensen zijn daardoor nieuwsgierig geworden. Christien en de griffier zijn met dat verhaal vaak op pad geweest om uit te leggen hoe dat is gegaan en welke effecten dat heeft gehad.

Partijloosheid, het niet gebonden zijn aan één fractie, gaf jou, Christien, zowel in de raad als in het college een bijzondere positie. Vaak was die voordelig, maar ik heb gemerkt dat jij daarvan ook wel eens last hebt gehad. Jij had geen specifieke achterban in de raad met wie jij een net iets stevigere relatie had dan met andere raadsleden. Jij kon geen achterban voor jou laten werken en er was geen achterban die jou voor hen kon laten werken zoals in een verhouding van een fractie en een wethouder normaal is. Dat gaf jou een zekere vrijheid van handelen, maar zorgde ook wel eens voor een beperking. Die situatie paste echter wél bij jou, althans, die paste bij de persoon die ik op dinsdagmorgen zag. In de oude situatie zaten de wethouders tegenover de burgemeester, de voorzitter. Ik kon zien dat jij dat passend vond wanneer dat speelde rondom zaken uit jouw portefeuille. Jij vond dat jij de wethouder was die jij wilde zijn. Dat wethouderschap paste bij jouw onafhankelijkheid en jouw zakelijkheid. Daarin ligt meteen de andere reden verborgen waarom jij een bijzondere wethouder was. Jij houdt namelijk helemaal niet van politiek, sterker nog, jij hebt meer dan eens verteld van jouw verbazing over hoe dingen soms gaan. Vervolgens zeiden wij, zijnde gepokt en gemazeld in de politiek en allemaal begonnen als raadslid en fractievoorzitter, tegen jou dat het zo nu eenmaal gaat. Het mooie was dat jij dat niet accepteerde. Jij vond niet dat jij het zo kon doen. Ik heb daar bewondering voor. Jij bleef die werkwijze ter discussie stellen. Daarmee heb jij veel anderen, ook mij, regelmatig een spiegel voorgehouden. Dat waardeer ik ten zeerste. Het mooie is dat jij dat nooit op een vervelende manier hebt gedaan. Jij deed dat met geduld en een bepaalde charme. Jij bent een buitengewoon charmante vrouw. Wij zullen jouw inbreng allemaal missen.

Jij hebt het stokje als wethouder voor de Binnenstad en voor Kunst en Cultuur overgenomen kort voor ik aantrad, maar jij was nadrukkelijk aanwezig en betrokken bij de plannen die onder jouw verantwoordelijkheid werden uitgerold, in stenen, beton en in panden. Jij had een visie waar het met de stad naartoe moest gaan, maar jij was ook op het vlak van kunst en cultuur voortdurend aanwezig, zoals bij manifestaties en evenementen. Jij wist voortdurend het belang van kunst en cultuur voor de samenleving te onderstrepen, steeds in verbinding met

mensen. Ik denk dat jij juist daarom niet gemakkelijk zal worden vergeten met betrekking tot de periode dat jij wethouder van onze mooie stad bent geweest.

Javier Cornelissen. Jij bent acht jaar raadslid en vier jaar wethouder geweest. Dat is een lange tijd in het Almelose gemeentebestuur. Daardoor ben jij ook goed bekend met de maatschappelijke en politieke vraagstukken waaraan in Almelo moet worden gewerkt. Ook ben jij bekend met de herkomst van die vraagstukken. Wij zijn ongeveer leeftijdgenoten, maar jij draagt veel geschiedenis van de Almelose politiek met jou mee. Dat is heel behulpzaam als men in Almelo werkzaam is. De achtergrond, dat doorzicht en dat inzicht in wat er aan de hand was en wat er moest gebeuren, was te merken aan jouw politieke achtergrond en jouw missie als SP-wethouder. Een wethouder is altijd van de hele raad, maar heeft wel een kleur; soms is dat een persoonlijk getinte kleur en soms een meer politieke. Jouw SP-achtergrond was duidelijk aanwezig. Tegelijkertijd was jij - dat benadruk ik - niet compromisloos. Jij zei niet "hier ben ik van en ik bemoei mij verder nergens mee".

Jij hebt ook de verantwoordelijkheid op je genomen - dat is heel knap - voor beleidsdoelstellingen en keuzes die jij of jouw partij niet zomaar maken. Jij was loyaal aan de deals, de afspraken en de beleidsinzichten waarop het college in 2014 is gebouwd. De grondslag van dat college is door een aantal omstandigheden verlaten en is tenietgedaan, maar jij bleef dat college op het spoor houden op basis waarvan het in 2014 van start is gegaan. Dat was goed, want daarmee heb jij voor de stad goede dingen gedaan.

Jij was een bestuurder die zijn bestuurlijke kant meer dan eens in jouw wil tot samenwerken en tot het sluiten van compromissen hebt laten merken, maar waar jij pal voor stond, droeg jij actief uit: het beschermen van kwetsbare groepen in de samenleving, het ervoor zorgen dat mensen die op de een of andere manier niet gemakkelijk kunnen meekomen toch uitzicht hebben op deelname, werk of zorg. De inzet die jij hebt gepleegd voor "Almelo doet mee" - het is mooi dat jij dat hebt gekozen als achtergrond voor de foto bij het afscheidsinterview - je inzet voor het Jeugdfonds, je betrokkenheid bij het Werkplein zijn voorbeelden van jouw houding. Jij ging echter het stringent uitvoeren van het beleid, wat een wethouder Sociale Zaken soms moet doen, niet uit de weg. Nog vanochtend hebben wij jouw woorden in de krant gelezen: "Soms hard zijn en 'nee' verkopen", stond boven het artikel. Ik vond het mooi om dat te lezen hoewel het geen mooie boodschap is. De uitspraak tekende jou echter wel. Jij was in jouw wethouderschap een professional. Jij deed het, maar liet duidelijk merken waar jouw gevoel lag. Bij het inrichten van het sociale beleid van de gemeente was het voor jou glashelder waar de ondergrens lag. Nog vorig jaar, bij de begrotingsbesprekingen voor de begroting 2018, heb jij in politieke zin in het college aangegeven wat voor jou het minimum van de begroting was. Het college is om jou heen gaan staan en heeft daarvoor een beetje de verantwoordelijkheid op zich genomen.

Javier, jij bent een fijne en trouwe collega met een groot hart. Zo heb ik jou leren kennen. Ook de collega's hebben jou zo ervaren. Jij bent open over wat jij wil en open over wat jij niet wil. Jij hebt ook een geweldige humor. Het circusmuziekje dat jij steeds liet horen bij gebeurtenissen die in de stad of in de raad gebeurden, blijf ik horen in mijn hoofd. Jouw relativiseringsvermogen en jouw ontspannenheid zijn enorm waardevolle eigenschappen die jij aan jouw omgeving overdraagt. Ik heb jou nooit gestresst gezien. Dat vind ik geweldig. Gestresst was ik wel eens. Soms dacht ik dat de zaken niet goed liepen, maar jij bleef rustig. De mensen met wie jij hierna gaat samenwerken, waar dan ook, mogen daarmee heel blij zijn.

Irene ten Seldam. Zij is raadslid geweest van 1998 tot 2014 en wethouder vanaf 2014 tot afgelopen dinsdag. Krachtdadig, je zou haar bijna een krachtpatser noemen, in de positieve zin van het woord. Tot op het bot ervaren in de Almelose politiek, schrander, inhoudelijk ijzersterk en voor deze burgemeester een betrouwbare, plezierige en vriendschappelijk verbonden locoburgemeester. Dat zeg ik zonder enige reserve. Zij is altijd beschikbaar. Je belt Irene nooit tevergeefs. De telefoon gaat maximaal twee keer over. Dan hoor je: "Irene ten Seldam". Dan wist ik dat het niet de voicemail was.

Irene ten Seldam was de eerste van de Almelose wethouders met wie ik te maken kreeg als sollicitant voor het burgemeesterschap. Ik trof haar als adviseur van de vertrouwenscommissie op twee locaties: in Wolfheze en in Lochem. Dat mag ik wel verklappen. De onderzoekende blik die zij mij gedurende de gesprekken met de commissie toewierp, maakte mij nogal onzeker. Ik kon niet begrijpen wat achter die blik schuilging. Was dat tevredenheid? Vroeg zij zich af of het allemaal wel klopte wat ik zei? Wilde zij liever een ander zien? Ik zal dat

nooit weten en hoeft dat ook niet te weten. Het was verborgen. Irene, jij hebt een pokerface. Dat is een goede eigenschap. Dat helpt jou bij onderhandelingen en gesprekken die jij in de samenleving voor en namens de gemeente hebt gevoerd. Jij straalt een deskundigheid en een onverzettelijkheid uit die niet open staat voor verandering. Die zijn verbonden met jouw positie en het belang dat jij verdedigt, namelijk het gemeentebelang. Jij was niet voor je eigen belang op pad.

Ik heb aan jou een geweldige collega gehad. Jouw recht-door-zeekarakter en de stevigheid waarmee jij kwesties kunt aanvliegen, waren mij uit het hart gegrepen. Ik had af en toe het gevoel dat ik in jou een soulmate had bij hoe wij de dingen moesten aanpakken. Jij hebt een tegelijkertijd wijze, maar af en toe ook remmende werking gehad op de discussies die in het college werden gevoerd, maar ook in de gesprekken die jij als locoburgemeester met mij had. Jij hebt een enorm goed ontwikkeld politiek gevoel. Jij draagt een encyclopedische kennis bij je van niet alleen de Almelose geschiedenis, maar ook van de Almelose samenleving. Het gemeentebestuur, jouw collega's, hebben daar een geweldig voordeel van gehad. Daar kan men jou alleen maar dankbaar voor zijn. Kracht en tact kon jij goed afwisselen.

Afgelopen week, dinsdag, de laatste dag dat jij als portefeuillehouder Toezicht en Handhaving in functie was, deed jij mij nog voor hoe jij jouw handhavingsgesprekken voerde. Ik heb daarvan genoten. Daardoor kreeg die dag voor mij een bijzondere betekenis.

Op het vlak van Verkeer en Vervoer, Ruimtelijke Ordening, Handhaving, Volksgezondheid en Dienstverlening was jij goed ingevoerd. Jij had een specialistische kennis van deze vakken. Wij vroegen ons wel eens af hoe jij dat deed. Het bleek dat jij ook 's nachts leeft. Jij bent niet alleen overdag alert, maar ook 's nachts. Jij ziet nu iets dat ik niet zie, maar ik denk dat ik wel weet waarover dat gaat. Jij bent in staat om ook 's nachts tot in de kleine uurtjes je stukken te lezen, details te noteren en daarmee de volgende dag je collega's te confronteren. De redactionele zorg voor de stukken in B & W was bij Irene in uitstekende handen - zij wist elke puntkomma te vinden, niet alleen letterlijk - maar aan de kwaliteit van de argumentatie die in onze besluitvorming moet worden opgenomen, weet jij aanvullingen te geven.

Jouw vorige stiel was gezondheidszorg. Goed ingevoerd als jij in dat onderwerp bent, wist jij iedereen van gezondheidsadviezen te dienen. Ik moet namelijk van de cup-a-soup afblijven vanwege de enorme hoeveelheid zout die ik daarmee tot mij neem.

Beste Irene, beste Christien en beste Javier. Wij laten jullie niet met lege handen gaan. Bij een afscheid hoort een afscheidscadeau. Wij willen jullie iets geven als blijk van onze waardering en onze vriendschap voor jullie. Ik mag dat aankondigen en de griffier zal jullie dat overhandigen. Ik doe dat zowel namens de raad als namens de gemeentelijke organisatie. Dat is voor Christien iets dat zijzelf heeft gevraagd, namelijk iets waarmee zij zich wil bezighouden: een cursus edelsmeden. Christien is zeker bekend vanwege het dragen van niet altijd uitbundige, maar altijd gedistingeerde sieraden. Ik ben erg benieuwd wat zij met een cursus edelsmeden daaraan zal toevoegen. Wij geven haar de cursus graag cadeau. Corrie zal die overhandigen, uiteraard in de vorm van een cheque. Die komt haar van harte toe.

(Applaus.)

Over Irene heb ik vandaag nog iets geleerd, namelijk dat zij een begaafd fotografe is. Ik dacht veel van haar te weten, maar dat wist ik niet. In collegiale verhoudingen hoeven wij niet alles van elkaar te weten, maar dit soort hobby's is leuk. Irene legt zich al lange tijd toe op fotografie. Zij vertelde mij dat zij vroeger een donkere kamer had. Het cadeau dat wij voor haar in gedachten hadden, heeft daarmee te maken. Wij hebben haar een cadeaubon ter beschikking gesteld die zij zelf heeft besteed. Het cadeau zal Corrie haar overhandigen. Wij geven dat Irene graag mee als herinnering aan haar mooie jaren als wethouder.

(Applaus.)

Het cadeautje dat wij Javier geven, is bijzonder. Javier heeft net als elke wethouder een eigen werkkamer, maar hij was daar bijna nooit, sterker nog, hij zat het liefst met een kop koffie of thee en zijn iPad aan de leestafel op de bestuursgang. Dat maakte het daar een beetje een zoete inval. Hij werkte daar ook zijn werkoverleg af. Dat gaf veel interactie op de gang. Dat tekende zijn manier van werken. Hij had nu eenmaal een afgelegen werkkamer. Echter, in die werkkamer hing een schilderijtje. Ik heb gehoord dat dit schilderijtje is gemaakt door een vriend van jouw vader, maar dat blijkt niet zo te zijn; dat geldt echter voor twee andere dingen op de genoemde kamer wél. Ik weet echter dat hij aan het schilderijtje dat ik noem veel waarde hechtte, niet vanwege degene die het heeft gemaakt, maar wel vanwege wat er op staat. Als de

heer Hümmels in de raad het volgende zegt, moet ik hem tot de orde roepen, maar de titel van het schilderij is: "Fuck the system". De titel "Fuck the system" spreekt deze traditionele en licht conservatieve burgemeester totaal niet aan, maar ik denk dat dit de SP-wethouder die afscheid neemt wél zal aanspreken. Hij heeft gezegd dit werkje graag te willen behouden. Voor wat wij voor dit soort cadeaus aan kader hebben, kwam dat heel mooi uit. Wij geven Javier dat schilderij graag mee. Ik hoop dat hij tot inkeer komt voor wat betreft dat "Fuck the system". Kijk er met veel plezier naar.

Wij zullen straks op een feestelijke manier afscheid van deze wethouders nemen. Ik neem vandaag zelf ook als collega afscheid van jullie. Hoewel ik weet dat die dingen erbij horen, geeft mij dat een onbestemd gevoel van ongemak. Ik hou niet van dat soort veranderingen, hoewel ik begrijp en professioneel genoeg ben om te weten dat het nodig is. Wij hebben, zij het relatief kort, intensief samengewerkt. Je komt elkaar zowel inhoudelijk als persoonlijk veel tegen, niet alleen fysiek in het gebouw, maar ook voor wat betreft de inhoud, de boodschap, de rol en het programma dat je samen hebt en graag wil realiseren. Een burgemeester heeft een bijzondere positie omdat hij daarbij niet voorop loopt, maar achteraf het werk moet doen. Dat maakte op mij indruk. Wij hebben samen dingen besproken en meegemaakt. Wij hebben samen voorspoed en tegenslag gedeeld. Wij hebben samen plannen gesmeed. Wij hebben vooral veel samen gelachen, tot in de laatste vergadering aan toe. Daardoor is er een band gekomen waardoor vriendschap ontstaat. Kameraadschap die in het college is ontstaan, maakt het werken prettig. Daarom alleen al was die nuttig. Echter, dat maakt de onverbidelijke overgang van het ene bestuur naar het andere gevoelsmatig niet gemakkelijker, want ik heb mij aan jullie gehecht. Het vlotte contact, de halve woorden waaraan wij onderling genoeg hadden, de relativering waarmee wij de wereld beschouwden op de dinsdagochtenden zal ik allemaal missen. Tegelijkertijd weet ik dat jullie niet van het toneel verdwijnen, gelukkig. Javier zei vanmorgen in Tubantia dat hij vandaag niet ziet als een afscheid, maar als een "tot ziens", en passant preluderend op de val van het nieuwe college over twee jaar. Dat de wethouders dat even weten.

Christien timmert hard aan de weg. Ik stond vanochtend mijn kopje koffie uit de automaat te halen en zag dat er een stapel visitekaartjes lag waarop stond: "Christien van Wijk, interim-management en bestuur".

Irene blijft in ons midden als raadslid en in de stedelijke gemeenschap als aansprekende en ijverige ambassadeur van in het oog springende goede doelen als de Europa-run en het inloophuis. Zij heeft daaraan haar hart verpand.

Wij zullen jullie geen van drieën hoeven te missen. Ik ben daar erg blij mee. Ik ben blij dat ik jullie blijf ontmoeten, waar dan ook. Ik ben er trots op dat ik samen met jullie deel mocht uitmaken van een team. Ik wens jullie in alle opzichten alle goeds toe.

(Applaus.)

De heer STORK (Lokaal Almelo Samen): Voorzitter! Christien, daar zit je dan. Pas twee jaar wethouder en inmiddels al een uiterst vertrouwd gezicht in de raad. De burgemeester heeft veel gras voor mijn voeten weggemaaid, maar, eigenwijs als ik ben, zal ik die toch herhalen. Hij sprak namens het college. Ik spreek namens de raad. De beleving in het college is heel anders dan die in de raad. Dat dacht ik, maar dat is niet zo.

Christien, wij vragen ons af waarom jij niet verder wil. Jij bent daarover heel stellig geweest. Jouw mening was heel duidelijk. Jij maakte dat duidelijk is de gesprekken die ik met jou heb gevoerd. Jij zegt: het is genoeg geweest; ik geloof niet dat ik echt een politiek dier ben.

In het interview in Tubantia zei jij dat jij toch wel degelijk een politica bent. Jij hebt je eigen beeld. Dat beeld is dat jij dat niet bent. Wij hebben echter een ander beeld.

Jij moet je herinneren dat de raad in 2016 via een voor die tijd unieke sollicitatieprocedure - de burgemeester heeft hetzelfde gezegd - een wethouder zocht die een onafhankelijk bestuurder was. Dat was het wat de raad wilde. De burgemeester zei dat jij geen achterban hebt. Dat is onzin, want de achterban is de hele raad. Dát is jouw achterban. Geen van de andere wethouders kan daar tegenop.

Wat de raad aanging, was een uniek project, maar niet helemaal risicoloos. Wij hadden een roerige tijd achter de rug. Daarover hoef ik niemand iets te vertellen. Er moest echter in het college rust komen. Er moest uitvoering worden gegeven aan beslissingen die de raad had genomen. Al werd dat niet uitgesproken, wij moesten ook minder chagrijn en meer vrolijkheid in het college hebben. Dat is één van de redenen waarom de keus op jou viel.

Jij kreeg een niet gemakkelijke opdracht, om niet te zeggen: een compleet onmogelijke opdracht. Jij verdiepte je echter grondig in het hele Almelo-gebeuren. Jij was aanwezig op veel plaatsen en bijeenkomsten. Jij sprak met burgers en stond open voor iedereen die jou aanklampie. Jij kon goed luisteren. Jij zocht altijd een positieve oplossing voor de vraagstukken waarmee jij werd geconfronteerd. Jij hield echter jouw eigen lijn vast. Dat is altijd een sterk punt geweest.

Jij had altijd goede argumenten. Jij had een grondige kennis van zaken. Dat werd heel erg gewaardeerd, zowel door de inwoners van de stad als door de raad.

Niet minder belangrijk: jij was altijd opgewekt, ook als de raad onaardig was. Dat was de raad soms, maar jij bleef vriendelijk en straalde optimisme uit. Optimisme is iets dat Almelo goed kan gebruiken. Door deze houding was jij in de kortste tijd geliefd bij de raad, maar ook bij de Almelo-samenleving.

Het is niet voor niets dat jij bij de wethoudersverkiezing van afgelopen dinsdag drie stemmen kreeg, terwijl jij helemaal geen kandidaat was. Ik denk dat dit was bedoeld als een sympathiek gebaar van de raad die daarmee te kennen gaf jou best te willen houden.

Jij vindt zelf dat jij geen politica bent. In de afgelopen twee jaar ben jij dat echter wel geworden. Misschien wil jij dat weggissen. Ook daarin leerde jij snel. Op een bijeenkomst op het Indiëterrein was een groep die in de binnenstad meer bomen wilde. Jij gaf toen aan dat het heel moeilijk was dat bomen moesten worden geplant via een plan dat veel tijd kostte, dat er vergunningen moesten komen en dat het heel duur was. Dat was duidelijk een politiek antwoord. Ik dacht toen: Christien, wees creatief. Waarom niet een bestuurlijk antwoord? Jij had kunnen zeggen: Lieve mensen, kom zaterdagochtend naar het gemeentehuis. Neem een schop mee. Ik zorg voor wat boompjes. Wij gaan de stad in. Wij zoeken een mooi plekje. Wij graven een gat en pleuren de bomen erin. Dat was een bestuurlijk antwoord geweest. Dan was iedereen tevreden geweest. De bomen waren waarschijnlijk doodgegaan, maar dat doet er niet toe. Iedereen was tevreden. Duidelijk werd dat jij geleidelijk in het politieke keurslijf kwam te zitten, iets wat jij eigenlijk niet wilde.

Bij het rupsendebat van afgelopen dinsdag werd jou de vraag gesteld om met Rijkswaterstaat in gesprek te gaan, als eigenaar van veel eiken met die ellendige rupsen erin. Jij antwoordde: dat doe ik met veel plezier. Dat waren jouw laatste woorden in de raad. Een typerend antwoord voor jouw sympathieke benadering van de raad waarmee jij alom vertrouwen wist te krijgen.

Christien, wij begonnen met het nemen van een risico door als raad een bestuurder te kiezen als wethouder. Maar laat duidelijk zijn dat door jouw benadering van het wethouderschap wij veel geleerd hebben. Wij hebben nooit spijt gehad van de beslissing die wij toen hebben genomen. Het bleek geen risico te zijn. Het was uitermate goed.

Christien, voor jouw inzet, je betrokkenheid, je opgewektheid, je vriendelijkheid en je benaderbaarheid namens de raad heel veel dank.

(Applaus.)

Mevrouw VAN DER VEN-LODDER (SP): Voorzitter! U hebt mij gevraagd om een woordje te doen ter ere van het afscheid van wethouder Javier Cornelissen. Natuurlijk doe ik dat graag, maar lastig vind ik dat wel, vooral ook omdat het voor mij niet als een afscheid voelt. Voor de SP-afdeling Almelo voelt het niet als een afscheid, maar juist alsof wij hem eindelijk terugkrijgen. Wij hebben hem met trots uitgeleend, dat wel. Wij zien hem heel graag terug op straat en vooral tussen de mensen. Wij kijken met trots terug op de afgelopen vier jaar. Wij hadden een wethouder die bij zichzelf bleef, zoals wij hem kennen, een SP'er in hart en nieren die zich bij alles afvraagt: wat hebben de mensen hier nu aan? Een wethouder die samenwerkte met wie dan ook om zich juist samen met de mensen in te zetten voor de mensen, gewoon, terug naar de basis. Waar gaat het nu helemaal om? Best verfrissend toch?

Het waren turbulente jaren, zowel bestuurlijk als privé. Als je jongste zoon ervoor kiest om geboren te worden tijdens de installatievergadering, dan weet je het wel. Drukte alom natuurlijk. Maar toch stond daar een SP-wethouder om trots op te zijn. Daarom, Javier, heel erg bedankt voor jouw ontzettend harde werken voor Almelo in de afgelopen jaren. Welkom terug in onze SP-afdeling.

(Applaus.)

De heer ZIELMAN (CDA): Voorzitter! Met het afscheid vandaag van Irene komt er een einde aan een generatie CDA'ers. Irene, jij bent de laatste wethouder die de leerschool heeft gehad bij partijnestor Roel Koetsier. Men zou kunnen zeggen: jij komt uit zijn school. Onder hem begon jij in 1998 jouw carrière. Van 1998 tot 2014 was jij raadslid, vicevoorzitter van de raad, fractievoorzitter en uiteindelijk, in 2014, wethouder. Jij hebt in totaal vier termijnen als raadslid gediend alvorens jij het ambt van wethouder mocht bekleden.

Als beginnend raadslid - zo heb ik dat gehoord, want toen was ik er zelf nog niet bij - maakte jij al snel indruk door jouw ijver, maar vooral door jouw dossierkennis. Jij stopte niet bij het lezen van je eigen stukken uit jouw portefeuille, maar jij nam en passant die van de collega's ook nog even mee, iets waarmee jij later in het college niet mee bent gestopt.

Jij las met veel plezier de stukken van de collega's. Vooral de dossierkennis en jouw ijzeren geheugen maakte jou tot bron van informatie voor iedereen, iets waar ik later als fractievoorzitter veel gebruik van heb gemaakt. Jij wist vaak wie, wat, waar en wanneer iets was gezegd. Jij wist ook altijd wat het uiteindelijke besluit was en soms zelf nog hoeveel raadsleden ervoor of ertegen waren.

In 2010 werd jij fractievoorzitter nadat Henk Slettenhaar vanwege ziekte was teruggetreden. Zijn overlijden in 2011 was voor de CDA-fractie een dieptepunt, maar zeker ook voor jou persoonlijk. Eén van de dingen die jou kenmerkt, is het feit dat jij ogenschijnlijk weinig slaap nodig hebt. De burgemeester refereerde daar ook al aan. Ik heb dit punt nog iets meer gespecificeerd. De keren dat ik e-mailberichten van jou ontving met de tijdstempels 01.30 uur, 02.15 uur of 02.30 uur waren meer regel dan uitzondering. Ik heb begrepen dat dit ook anderen is opgevallen. In een fractievergadering vroeg een van onze collega's jou of jij überhaupt wel slaapt.

Bij jouw aantreden als wethouder moest jij stoppen met jouw baan als afdelingshoofd Infectiepreventie bij ZGT Almelo. De combinatie van deze baan met het raadslidmaatschap was een te zware opgave. In een gesprek met Erik, ook hier aanwezig, gaf hij aan dat jij bij jouw aantreden meer rust had gekregen. Een normaal mens krijgt het bij het aantreden als wethouder juist veel drukker, maar jij had een zodanig drukke baan dat het wethouderschap jou rust gaf. Dit geeft nogmaals aan dat jij iets niet voor maar 80% kan doen. Jij doet iets voor meer dan 100%, of jij doet het niet.

De periode van vóór jouw benoeming was bijzonder turbulent. Nog voordat de inkt van de verkiezingsuitslag 2014 uitslag droog was, ontspon zich opnieuw een drama in de CDA-fractie door het overlijden van Henk Holterman. Dit was voor de CDA-fractie een enorme slag, maar ook voor jou persoonlijk was dit een groot verlies. Jij hebt het daarmee zichtbaar moeilijk gehad,

Ook jouw wethouderschap bleek een turbulente periode te zijn. Het afscheid van Claudio en Jan viel jou zwaar. Na overwogen te hebben om ook terug te treden, wat jullie gelukkig niet hebben gedaan, gingen jullie met volle kracht door, de situatie was overigens bijzonder. Door de breuk in de coalitie was de CDA-fractie in de minderheid. Bij de stemmingen merkte jij daar niet veel van, want 80% van de raadsvoorstellen werd unaniem aangenomen.

Dat de periode turbulent was, bleek ook uit het feit dat jouw maatje in het college, Anja Timmer, besloot om vroegtijdig terug te treden. Burgemeester Hermans gaf in deze periode aan geen volgende periode te ambiëren. Jij was aangetreden in de wetenschap dat de gemeentesecretaris een andere baan had gekregen.

In vier jaar tijd maakte jij dingen mee die een andere wethouder in zijn gehele carrière niet meemaakt. Dat is best bijzonder. Jij genoot zichtbaar van je rol als wethouder. Jij gooide er al jouw passie en energie tegenaan, overwegend met succes. Natuurlijk waren er ook lastige dossiers. Die werden in de krant breed uitgemeten, maar over successen hoor je per definitie minder. Dat is typisch Nederlands; steek je kop niet boven het maaiveld uit, want dat wordt er afgehakt.

Met de successen kon Almelo verder. Jij sloeg op veel dossiers piketpaaltjes waarmee de stad nog jaren verder kan. In hetzelfde interview gaf jij aan dat jij enorm trots bent op de uitbreiding van het AZC in Almelo en hoe geruisloos dat is verlopen terwijl in andere steden in Nederland de hele boel in brand stond.

Als wethouder heb jij er mede voor gezorgd dat Almelo weer richting de zwarte cijfers gaat. Het college heeft een verantwoordelijke koers gevaren die altijd was gericht op het beste voor de stad binnen de mogelijkheden, met financieel herstel als uitgangspunt. De binnenstad krijgt steeds meer gezicht en zal uiteindelijk erg mooi worden. De zorgtransities waarvoor jij voor

een groot deel verantwoordelijk was, zijn ver doorgevoerd. De werkloosheid daalt. Dat zijn allemaal wapenfeiten van het college waarin jij je voor Almelo sterk hebt gemaakt: midden tussen de mensen en met een enorme energie waarop menigeen jaloers is. Jij hebt successen gehad en verliezen waardig genomen. Jij liet je nooit uit het veld slaan. Jij had altijd maar één belang voor ogen: Almelo.

Ook toen jij besloot om je als wethouderskandidaat terug te trekken, deed jij dat in het belang van de stad. Dat verdient diep respect, ook omdat jij de knop hebt weten om te zetten en jij je blijft inzetten voor het CDA en voor de stad.

Beroemd zijn de CDA-barbecues die jij elk jaar verzorgt. Ik kan, nu ik hier sta, daarover natuurlijk niet zwijgen. Bij de aanvang van elk nieuwe politieke jaar is er in Irene's tuin een barbecue. Bij die barbecue ontbreekt het je helemaal nergens aan. Het vlees haal jij stevast bij jouw tweelingzus in Borne. Irene en haar tweelingzus lijken als twee druppels water op elkaar. De barbecue wordt afgesloten met een fantastisch kaasplankje dat vergezeld gaat met port of whisky naar keuze. Leden van de CDA-fractie die dit jaar zijn afgezwaaid, ervaren het als een enorm verlies dat zij niet langer op de barbecue aanwezig kunnen zijn. In Irene's kielzog zie ik er een zitten.

Dat Irene fotografeert, was mij onbekend. Een van de andere verborgen talenten van Irene is het draaien van suikerspinnen. In 2014, tijdens de campagne, heeft Irene een suikerspinmachine inclusief groene suiker op de kop getikt. Zij maakt derhalve groene suikerspinnen. Toen wij op de markt stonden, wist behalve Irene niemand hoe de suikerspinmachine werkte. Irene draaide echter suikerspinnen alsof zij nooit iets anders had gedaan. De gedachte erachter was dat bij kinderen ouders horen. Als kinderen op de suikerspinnen afkomen, komen de ouders mee en kunnen wij met hen het gesprek aangaan. Dat is Irene ten voeten uit.

Irene, ik wil je hartelijk bedanken voor de afgelopen vier jaar en voor de jaren ervoor waarin jij raadslid was. Nu ben jij opnieuw raadslid. Ik ben blij dat jij in de fractie en in de raad je kennis en je kunde blijft delen. Ik wens je succes met alles wat op je weg komt. Ik hoop dat het met jou en je familie ontzettend goed gaat.

(Applaus.)

Mevrouw VAN WIJK: Voorzitter! U en mijnheer Stork erg bedankt voor de mooie woorden. Voorzitter, raad, college, vrienden, familie en andere aanwezigen. De familie Van Wijk is twaalf jaar geleden min of meer bij toeval in Almelo terechtgekomen. Wij zochten een plekje zonder verkeerslawaai in een gezellige groene buurt met een gemakkelijke toegang tot de snelweg en het spoor. Na een lange zoektocht in Twente bleef een shortlist over. Daar stonden twee plekjes op: een romantische bungalow in Ootmarsum en een overwoekerde villa aan de Markgraven in Almelo. Uiteindelijk is het de villa geworden omdat in Almelo de verbinding met de snelweg veel beter is dan in Ootmarsum. Veel vrienden raadden ons echter aan om voor Ootmarsum te kiezen omdat veel mensen die Almelo niet kennen niet voor Almelo zouden kiezen. Dat vonden wij merkwaardig. Ook toen wij eenmaal in Almelo waren gevestigd, hebben wij dat nooit begrepen. Wij zijn door burgemeester Knip heel warm welkom geheten. Wij zijn in deze mooie stad rondgeleid door Henk Stapper. Ook de leuze "In Almelo is altijd wat te doen", bleek te kloppen. Er is altijd wat te doen in Almelo. Wij vroegen ons af waarom mensen over Almelo klaagden. Het is hier hartstikke leuk.

Door mijn werk elders in het land heb ik de stad pas echt goed leren kennen toen de raad mij koos als nieuwe wethouder. Het was voor mij een geweldige eer om de afgelopen twee jaar deel uit te maken van het gemeentebestuur van Almelo. Ik wil iedereen heel hartelijk danken voor het in mij gestelde vertrouwen.

Ik heb het werk met veel plezier gedaan. Ik heb mij mogen bezighouden met tal van belangrijke zaken, deels bekend en deels nieuw. Wie weet wat klasse Va voor de scheepvaart betekent? Ik wist het niet. Wat fantastisch is in dit vak is dat je een aantal dingen in je portefeuille krijgt waarvan je niet weet wat ze inhouden. Mijn ambtenaren hebben mij echter erg snel thuisgemaakt in de dossiers. Met veel energie hebben zij mij op vlieghoogte gebracht. Ik ben ze daar erg dankbaar voor. Ambtenaren worden vaak onheus bejegend. Vaak horen wij dat zij niet snel genoeg werken, dat zij dingen achterhouden of dat zij te veel collega's hebben. Ik heb daar nooit iets van gemerkt. Ik heb mij door ambtenaren altijd buitengewoon goed en deskundig gesteund gevoeld. Ik wil dat hier graag even gezegd hebben.

Wat mij minder goed is gelukt, een aantal sprekers heeft dat feit al genoemd, is om enthousiast te worden voor het politieke spel. Ik heb dat nooit onder stoelen of banken gestoken. Ik wil dat ook vandaag niet doen. Ik vind het politieke spel lastig. Ik hou er niet van. Ik snap het niet goed. Tegen de tijd dat ik het ga snappen, is het moment om mee te doen eigenlijk al voorbij. Enerzijds voel ik mij dan een beetje dom, maar anderzijds denk ik dan dat ik er kennelijk niet voor in de wieg ben gelegd. Dat is dan maar zo.

Desondanks heb ik een aantal fijne en goede dingen kunnen doen. Voor het college en de raad ligt een koersdocument Binnenstad klaar. Zij kunnen daar zó mee aan de slag. Het verheugt mij echt dat in het coalitieakkoord de binnenstad expliciet aandacht krijgt. Focus en moedige keuzen zijn nu nodig. Ik kijk iedereen indringend aan. Ik weet dat ik niet over mijn graf heen mag regeren. Moedige keuzen zijn nodig en dringend gewenst om de levendige en bruisende binnenstad verder vorm te geven. Het kanaal is bijna klaar. De Kloosterhofflat is verbouwd. Het Warenhuis is opgeleverd. Straks is Haven Zuid af. Dan kunnen wij graven aan het laatste stukje havenkom. Dat is allemaal fantastisch, maar daar gaat de stad niet van leven. Wij zullen er ook voor moeten zorgen dat de binnenstad compact wordt en dat de stad levendig wordt. Wij hebben samen met de belanghebbenden via uitnodigingsplanologie bekeken hoe dat moet gaan. Doe daar wat mee en focus vooral. In Almelo heerst een beetje de neiging om op te veel paarden tegelijk te wedden, met als gevolg dat wij de wedstrijd niet winnen.

Helaas krijgt kunst en cultuur in het coalitieakkoord minder aandacht. Dat vind ik jammer. Wij zijn een stad van kunstenaars. In de regiovisie op cultuur nemen wij hierover in Twente een unieke positie in. Honderden mensen zingen, dansen, dichten, maken tekeningen en maken muziek. Veel mensen genieten van film en theater. Zij doen dat alleen of in verenigingsverband. Samen vormen zij het cement van de stad. Zij maken op die manier Almelo aantrekkelijk om te komen wonen en zijn een partner bij de economische ontwikkeling van de stad. Deze sector is dus erg belangrijk. Vorige week sprak ik Erwin van Lambaart. De mensen die de theaterwereld kennen, hebben van hem gehoord. Hij is een grote producent van musicalproducties. Hij was ongelofelijk onder de indruk van Almelo. Almelo weet met een soort stedelijk project 30.000 bezoekers aan zich te binden. Hij had daar nog nooit van gehoord. Hij viel bijna van zijn stoel. Ik was daar heel trots op. Ook u allemaal mag dat zijn. Ik wil maar zeggen dat het erg belangrijk is dat het nieuwe bestuur zuinig is op de culturele partners. Zowel lokaal als regionaal wordt goed samengewerkt. De gemeente moet dit niet uit haar handen laten vallen.

De zorg is ook voor het nieuwe college een grote zorg. Het nieuwe college heeft gezegd dat de uitgaven niet de pan uit kunnen blijven rijzen en dat wij moeten bekijken of wij de preventieagenda niet verder hoeven op te tuigen zodat wij met de middelen die ervoor beschikbaar zijn de zorg kunnen betalen.

Ik heb wellicht nieuws. De Twentse gemeenten blijken in 2017 rode cijfers te schrijven inzake de sociale agenda. In 2016 redde de helft van de gemeenten het prima. Met de gedecentraliseerde middelen stonden in 2017 alle Twentse gemeenten onder water en niet zo'n klein beetje ook, gemiddeld 22%. Men kan best wat bezuinigen en transformeren, maar ik denk dat ook andere dingen moeten gebeuren. Vorige week is gesproken over het coalitieakkoord en is aangegeven dat richting Den Haag flink met de pispot moet worden geramd. Ik raad u zeker aan om dat niet na te laten.

Ik wil iedereen heel hartelijk bedanken voor de goede samenwerking en de hartelijke contacten. Ik wens het gemeentebestuur uiteraard alle wijsheid en alle goeds toe.

(Applaus.)

De heer CORNELISSEN: Voorzitter! Vier jaar geleden had ik een dubbel gevoel: ik werd op de dag waarop mijn zoontje werd geboren wethouder. Het zijn vier turbulente jaren geweest. Vier heel leuke jaren, vier bijzondere jaren. Voor iemand die van nature geen teamplayer is, zijn het ook zware jaren geweest. Er is nogal wat veranderd in het college. Ik zinspeel niet op het mislukken van het huidige college, beslist niet. Ik wens dat het allerbeste toe. De stad is alleen maar geholpen met een mooi en stabiel bestuur en met de juiste discussies in de gemeenteraad. Ik zal niet aan poten zagen.

Het dubbele gevoel van nu is een beetje anders. Ik ben trots op wat wij de afgelopen vier jaar hebben kunnen bereiken, niet alleen met de gemeenteraad en de colleges, maar vooral ook met iedereen in de stad. Er is in deze stad veel energie en er zijn mooie ideeën. De keerzijde daarvan was dat in onze periode de gemeenteraad en het college daar niet altijd klaar voor

waren. Dat is een lastig verschijnsel. Als men veel energie voelt in de stad en veel kansen voorbij ziet komen die eigenlijk hadden moeten worden gegrepen, maar die uiteindelijk doodvallen vanwege politieke keuzes, bestuurlijke onmacht of andere zaken, dan betekent dit dat veel dingen niet van de grond komen die anders, zonder onze bemoeienis, gewoon waren gelukt. Dat is het dubbelzinnige en het lastige karakter waarmee ik steeds blijf zitten. Wat die zaken betreft, vind ik het niet erg om een tijdje te stoppen, om een tijdje buitenparlementair bezig te zijn en om ze gewoon voor elkaar te krijgen. De rest kan volgen. Dat is mijn nieuwe rol. Het is wellicht ook een rol die de raad en het gemeentebestuur zich iets meer eigen kunnen maken. Dat volgen is mij de afgelopen vier jaar niet genoeg gelukt. Wij moeten niet alleen bepalen en bekijken wat er gebeurt, want de samenleving maakt zichzelf als het bestuur goed volgt. Dat is de wijze les die ik wil meegeven. Dat is iets waar ik mij de komende vier jaar flink druk mee ga maken. Ik wil op die manier mijn rol pakken.

Zoals ik hier sta, krijg ik een beetje een grafstemming. Zo voelt het. Een afscheid voelt een beetje zo. Ik sta echter aan het begin van een carrière. Ik kijk vooruit. Mijn dochter wilde vandaag per se mee, maar wel met haar feestjurk aan. Met haar allermooiste feestjurk moet ik vooral die kant op kijken. Er ligt een mooie kans om iets meer tijd te stoppen in dat gedeelte. Daarin geldt voor mij één ding: volgen, en niet bepalen hoe de dingen moeten worden gedaan. Wij moeten bekijken waar de kansen liggen en hoe die zich willen ontwikkelen. Ik zal samen met deze mensen bekijken hoe wij dat mogelijk kunnen maken.

Met deze woorden wil ik afsluiten. Ik zeg geen vaarwel, maar tot ziens. U komt mij nog vaak genoeg tegen.

Ik heb de medewerkers persoonlijk bedankt door middel van een bericht aan iedereen. Ik wil de initiatiefnemers in de stad bedanken. Ga vooral door. De miniplaybackshow geldt hier nog steeds. Als u uw ideeën kracht blijft bijzetten, maar u vindt geen gehoor, kunt u mij altijd vinden.

Dank u wel.

(Applaus.)

Mevrouw TEN SELDAM: Voorzitter! Raadsleden, familie en vrienden. Na zestien jaar in de raad begon ik in 2014 aan een nieuw avontuur: wethouder in de plaats waar ik geboren en getogen ben. Mijn Almelo. Een avontuur met veel uitdagingen en verantwoordelijkheden.

In financieel opzicht had Almelo geen cent te makken. De financiële situatie stond in schril contrast met de ambities uit het raadsprogramma en er stonden drie decentralisaties voor de deur. Amper begonnen aan het avontuur, sprak ik een oude wethouder die mij een beeld schetste dat eerder angstaanjagend dan geruststellend was en niet bijdroeg aan het wegnemen van mijn twijfels.

De moed zakte mij bijna in de schoenen. Mijn partijgenoot schetste het beeld als volgt. Wethouder zijn, is een hondenbaan: hard werken, zeven dagen in de week, tegen een relatief geringe beloning met een heel groot afbreukrisico en weinig waardering. Je doet het niet snel goed. Vele avonden ben je aan het werk. In het weekend de verplichte literatuur die niet altijd leest als een spannende roman of een thriller. Je moet het maar willen, sterker nog, het is een zelfgekozen lot. Hij sprak er zijn verwondering over uit dat mensen nog steeds zo gek zijn om het wethouderschap te willen dragen. U ziet het resultaat achter mij.

Terugkijkend kan ik niet anders zeggen dan dat er meer zon is geweest dan schaduw. Het was geen hondenleven, wat volgens Van Dale synoniem is aan een ellendig leven. Die betekenis is echter allang achterhaald. Tegenwoordig hebben de meeste honden een huiselijk en prettig bestaan als lid van het gezin. Dat voelt bij het CDA goed.

Ik bedank de gemeenteraad voor de samenwerking. Wij hebben af en toe scherpe debatten gevoerd, waarbij ik af en toe met hand en tand collegestandpunten heb verdedigd.

Of zoals Kelly Adams, journalist bij Tubantia schreef: "Als ze ergens achter staat, gaat ze ervoor."

Ik weet dat dit mij niet altijd in dank is afgenomen. Ik ben echter kritisch genoeg om wanneer er terechte kritiek is te erkennen dat het anders en wellicht beter had gekund.

Mijn collega Anja Timmer zei altijd: "Achteraf is het mooi wonen."

Daar voeg ik dan aan toe: "Niemand heeft leren fietsen zonder te vallen". En: "Zonder wrijving geen glans."

Mijn collega's in het college bedank ik voor de plezierige samenwerking. Wij hebben met elkaar stevige en constructieve discussies gevoerd, maar wij kwamen er altijd uit. Als men

vrijheid van handelen en denken wil, moet men altijd weten dat men elkaar op basis van argumenten en een redelijk debat kan overtuigen. Dat is nodig om op vlieghoogte te kunnen komen en om daadwerkelijk te kunnen besturen. Samen hebben wij mooie dingen voor de stad gedaan. Daarover is al uitvoerig gesproken.

De ambtelijke organisatie. Gemeentesecretaris Gerald de Haan heeft mij afgeleerd om te spreken over "ambtelijk apparaat". Ik begrijp goed waarom. Onze organisatie is geen machine waar je geld in gooit om die te laten draaien. Zonder ambtenaren, weldenkende mensen, krijgen wij niets voor elkaar. Zo eenvoudig is het.

Hier werken ambtenaren met hart voor de zaak. Ja, ook ambtenaren maken wel eens een fout, net als raads- en collegeleden. Ja, ook zij zijn wel eens eigenwijs, net als raads- en collegeleden. Maar ook zij zijn net zo loyaal als raads- en collegeleden.

Ikzelf heb van de tegenspraak, de loyaliteit, de **grote** betrokkenheid en deskundigheid waarmee het werk is uitgevoerd genoten. Mijn oprechte dank aan jullie allemaal. Daar kan geen apparaat tegenop, hoeveel munten je er ook ingooit.

Een extra woord van dank aan Els, Els en Daniëlle. Jullie zijn, als directeur agenda - zoals ik jullie vaak noemde - in vele opzichten goud waard.

Vaak wordt gezegd dat het college, de ambtelijke organisatie en de raad moeten werken als een team. Ook de voorzitter refereert daar wel eens aan. Echter, bij defensie - men begrijpt waar ik die wijsheid vandaan heb - zeggen zij dat om een missie te overleven het niet voldoende is om te presteren als een team: je moet werken als een eenheid. Hetzelfde geldt ook voor de raad, het college en de ambtelijke organisatie. Innovaties en veranderprocessen moeten op tijd en binnen het budget worden gerealiseerd. Je moet een eenheid zijn, met jezelf, met het team en met de omgeving, anders gezegd: je werkt vanuit je kracht en weet dat ook de ander dat doet. Je hebt het nodige zelfvertrouwen en je vertrouwt de ander. Dat maakt dat je risico's durft te nemen en het beste uit elkaar naar boven weet te halen.

Eén zijn met de omgeving, weten wat er in de omgeving speelt en daarop anticiperen. Daarbij hoort ook het mobiliseren van de krachten in de omgeving om de bedoelingen waar te maken. Dan realiseert een eenheid iets uitzonderlijks of unieks vanwege de inspirerende interactie van mensen onderling. Een eenheid is men niet zomaar. Een eenheid vraagt tijd, energie en vooral: inzet.

Als men bereid is om in een eenheid te investeren, wordt er meer uitgehaald dan verwacht. Almelo is het waard.

Het mooiste van de afgelopen vier jaar is de hartelijkheid waarmee ik steeds bij verenigingen, organisaties en mensen thuis ben ontvangen. Mijn bewondering voor de belangeloze inzet van de vrijwilligers is alleen maar toegenomen. Ik heb genoten van de sportwedstrijden, muziekkuitvoeringen, kunst en cultuur, openingen, bedrijfsbezoeken en alle activiteiten in Bornerbroek. In onze stad zijn veel mooie initiatieven en veel mooie mensen.

Arjen en Marcel, dank voor jullie mooie woorden. Ja, ik kom uit de leerschool van Roel Koetsier. Ik ben daar trots op, maar ik heb ook veel geleerd van Anton Sjoers. Ik had het genoeg om als beginnend raadslid wethouder Sjoers regelmatig naar huis te mogen brengen.

De dossiers zijn niet altijd even spannend om te lezen, maar ze horen er wel bij. Daarom pleit ik voor korte stukken, dus geen stukken van zestig pagina's, maar van vier. Niet dat ik dan meer tijd heb om te slapen, want dat doe ik inderdaad beperkt, maar ik heb dan wel meer tijd voor andere literatuur.

Marcel refereerde aan de barbecues. Die zijn inderdaad buitengewoon bekend bij CDA'ers. Men komt er graag. De barbecues zijn ontstaan vanuit de gedachte het wat zuiniger aan te gaan doen. Zo zie je dat anders niet altijd slechter is, sterker nog, als je eraan gewend bent, wil je ze niet meer kwijt.

Arjen refereerde aan gezondheid en aan de sollicitatieprocedure. Als jij die twee combineert met mijn zorgen over jouw gezondheid, dan weet je wat ik toen heb gedacht.

Er ontstond zojuist even een non-verbale communicatie met iemand anders. Deze mijnheer heeft een buitengewoon romantisch beeld van hoe ik 's avonds de stukken lees. Hij hoopt dat ik nu onthul hoe dat daadwerkelijk gaat, maar helaas, ook in de politiek wordt iets soms niet echt gezegd. Ik laat dit over aan de fantasie van de mensen. Ik weet zelf hoe de werkelijkheid is.

Dank voor alle warme woorden en de uitvoerige complimenten. Die waren wel een beetje veel van het goede.

Mij is geleerd om het beste te bewaren voor het laatste. Dat doe ik dus. Erik, **Jorn** en Kim -

Kim kan er helaas niet bij zijn, want die dient het land ergens ver weg - **Irza** en Peter, maar ook Angelo en Pieter. Dank dat jullie mij alle vrijheid en steun hebben gegeven om mijn werk te mogen doen en ook voor de vele avonden en weekenden dat jullie mij aan de politiek en de stad hebben uitgeleend. Jullie zijn mijn thuishaven om stoom af te blazen en om op adem te komen voor de volgende vaart. Dankzij jullie heb ik mijn werk met veel plezier kunnen en mogen doen. Bedankt.

(Applaus.)

De VOORZITTER: Dames en heren! Van harte dank voor jullie reflectie op hetgeen wij volstrekt gemeend en misschien wel in te kleine mate aan jullie hebben toevertrouwd.

Dank dat jullie te midden van de gemeenteraad afscheid wilden nemen. Ik hoop dat er straks voor iedereen hier en iedereen die nog zal komen volop gelegenheid is om samen met jullie verder terug te kijken, maar ook om vooruit te kijken. Dat is heel belangrijk. De wereld, ook jullie wereld, gaat in nieuwe omstandigheden gewoon door. Veel geluk, voorspoed en gezondheid toegewenst.

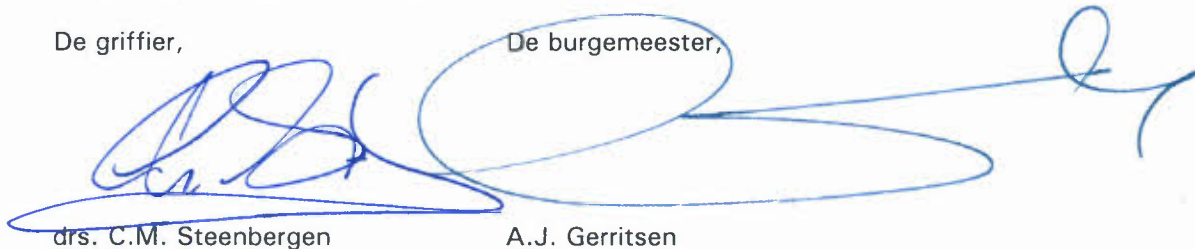
Sluiting.

De VOORZITTER sluit, te 15.12 uur, de vergadering.

**Gewijzigd vastgesteld door de gemeenteraad van Almelo
in zijn vergadering van 25 september 2018.**

De griffier,

De burgemeester,

drs. C.M. Steenberg

A.J. Gerritsen